

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 05/10/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 45

Có người hỏi Hoà Thượng: “*Khi vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc có thể quay trở lại Ta Bà độ chúng sanh không hay phải chờ đến “hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh?”*”. Nếu thật tâm độ sanh thì trong lúc phát tâm tu hành chúng ta đã phát tâm đã phải phát cái tâm này rồi. Hoà Thượng nói: “***Chúng ta chậm đi một ngày thành tựu thì chúng sanh thêm một ngày đau khổ***”. Chúng ta phải nỗ lực hoàn thiện chính mình để độ chúng sanh. Khi chúng ta vãng sanh thì A Di Đà Phật đã biết bốn nguyện của chúng ta. Khi chúng ta tu hành, chúng ta phát tâm thì A Di Đà Phật sẽ an bài mọi việc cho chúng ta một cách thoả đáng. Điều này giống như, khi một vị Thầy ở thế gian thấy chúng ta đủ lực thì Thầy mới cho chúng ta đi đến các phương. Điều quan trọng là chúng ta có phát được tâm độ chúng sanh hay không. Tất cả bốn nguyện của Phật đều phát tâm từ nơi nhân địa. Khi Phật còn là Pháp Tạng Tỳ Kheo, Ngài đã hướng đến Tụ Tại Vương Như Lai hỏi, làm thế nào tạo ra một thắng địa tiếp dẫn chúng sanh đến tu hành. Ngài đã phải trải qua vô lượng kiếp tu hành để tạo ra một thắng địa cho các chúng sanh. Ngài vừa phát tâm tu hành thì đã nghĩ đến việc độ sanh.

Người không phát tâm độ sanh thì không thể vãng sanh. Trên “***Kinh Vô Lượng Thọ***” nói: “***Phát tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm***”. Chúng ta một lòng chuyên niệm mà không phát tâm Bồ Đề thì không thể vãng sanh. Chúng ta phát tâm Bồ Đề mà không một lòng chuyên niệm thì cũng không thể vãng sanh. Hai việc này tương bổ tương thành. Chúng ta phát tâm độ sanh từ nơi nhân địa, đây là tinh thần của Phật pháp Đại Thừa. Chúng ta không phát tâm độ sanh thì chúng ta chỉ chứng được quả vị thấp của Tiểu Thừa. Trong tứ quả của Tiểu Thừa là sơ quả Tu Đà Hoàn, nhị quả Tu Đà Hàm, tam quả A Na Hàm, tứ quả A La Hán, khi đã chứng quả thì các Ngài đều muốn rời đi, đáng vào cõi Dục Giới, Sắc Giới, Phi Tưởng Phi Phi Tưởng Xứ thì các Ngài về đó. Chúng sanh ở thế gian rất khó tiếp cận các bậc chứng Thánh. Quả vị thấp nhất của Tiểu Thừa là Tu Đà Hoàn thì đã đạt đến vô ngã, không còn cái ta, không còn thấy mình. Nếu người nào còn thấy ta đã chứng quả thì người đó chưa chứng.

Các Ngài luôn mong muốn thoát khỏi cõi Ta Bà ngũ trược ác thế chỉ có Bồ Tát tình nguyện ở trong đời ngũ trược ác thế để độ chúng sanh. Các Ngài đủ điều kiện thành Phật nhưng các Ngài không muốn thành Phật, thành Phật thì sẽ không còn câu sanh phiền não, khó ở lại thế giới Ta Bà. Người còn câu sanh phiền não thì dễ ở lại thế giới Ta Bà, đây là đại nguyện của các Bồ Tát. Bồ Tát Văn Thù, Bồ Tát Đại Thế Chí, Bồ Tát

Địa Tạng, Bồ Tát Quan Âm đều là Đẳng Giác Bồ Tát, các Ngài một đời thành Phật nhưng các Ngài mãi mãi là Bồ Tát. Có Kinh nói, Văn Thù là một vị cổ Phật, là Thầy của các vị Phật nhưng Ngài vẫn muốn là Bồ Tát để gần gũi các chúng sanh. Chúng ta đừng nghĩ là chúng ta về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta mới phát tâm độ sanh, chúng ta không phát tâm từ nơi nhân địa, từ nơi tu hành thì sẽ khó vãng sanh. Chúng ta phải phát tâm từ ngay khi chúng ta tu hành. Việc quan trọng nhất là chúng ta có vãng sanh được hay không. Hòa Thượng nói: **“Tự độ giúp độ tha, độ tha giúp tự độ”**. Hai việc này tương bổ tương thành. Nếu chúng ta muốn tự độ mà không muốn độ tha thì chúng ta sẽ không có động lực tu hành.

Khi tôi học Đại học, năm thứ hai của đại học nhiều người bạn học của tôi đã có người yêu, ban đầu họ học dở nhưng sau khi có người yêu thì họ học rất tốt, đây là do họ có động lực để xây dựng gia đình. Đến cuối năm học thứ hai, tôi thấy mọi người bắt đầu đi làm thêm, ra trường thì các cặp này cưới nhau. Người thế gian có động lực xây dựng gia đình nên họ nỗ lực. Chúng ta có động lực độ sanh thì chúng ta sẽ nỗ lực tu hành. Chúng ta phát nguyện độ chúng sanh, chúng ta nhìn thấy chúng sanh đau khổ thì chúng ta sẽ càng tu hành dũng mãnh hơn.

Có người hỏi một vị Tổ Sư là Ngài đáng lẽ ra sẽ đạt được phẩm vị gì, vị Tổ Sư nói, Ngài đáng lẽ trung phẩm thượng sanh nhưng vì tiếp tăng độ chúng nên chỉ đạt được trung phẩm trung sanh. Chúng ta có người Thầy phát tâm độ sanh thì chúng ta mới có thể phát tâm độ sanh. Nếu Thầy không phát tâm độ sanh thì chúng ta rất khó phát được tâm đó. Chúng ta học tập với Hòa Thượng, Ngài cả đời đều vì chúng sanh lo nghĩ. Trong suốt 70 năm tu hành, Ngài đã tiếp độ được rất nhiều chúng sanh.

Chúng ta phan duyên cưỡng cầu, chúng ta muốn chúng sanh niệm Phật thì chúng ta đã đoạn duyên của chúng sanh. Chúng sanh nghe được một câu Phật hiệu thì đã được trông được thiện căn trong A Lại Da Thức, khi đủ duyên lành họ sẽ đến với Phật pháp. Nếu đời này chưa niệm Phật thì những đời sau họ sẽ niệm Phật cầu vãng sanh. Có người đã niệm Phật 10, 20 năm rồi nhưng vẫn bỏ pháp môn niệm Phật. Có người niệm Phật nhiều năm đến khi sắp ra đi thì vẫn thối tâm. Chúng ta có thể giữ được hằng tâm đến phút sau cùng thì đó cũng là phước lành không nhỏ.

Chúng ta phải phát tâm độ sanh từ ngay khi chúng ta bắt đầu tu hành, bắt đầu niệm Phật. Việc chúng ta phát tâm độ chúng sanh không chướng ngại việc tu hành của chúng ta. Tôi cố gắng làm theo lời Hòa Thượng, tôi đến bất cứ nơi nào cũng làm theo thời khóa đã định ngay cả khi tôi bị bệnh rất nặng. Việc tu hành không chướng ngại việc độ sanh, việc độ sanh cũng không chướng ngại việc tu hành. Chúng ta thường tự mình dính mắc vào mọi việc.

Có người nói, khi họ về đến thế giới Cực Lạc thì họ sẽ quay lại độ chúng sanh, chúng ta làm y theo lời dạy của Phật thì chúng sanh đã có được lợi ích, đợi đến khi chúng ta vãng sanh thì chúng sanh đã đọa lạc. Chúng ta chậm đi một ngày thành tựu thì

chúng sanh thêm một ngày đau khổ. Chúng ta thành tựu sớm một ngày thì sẽ ít chúng sanh phải luân hồi. Hòa Thượng nói, nếu chúng ta không có duyên với chúng sanh thì chúng ta có thể thăng tiến tu hành để giải thoát, nếu chúng ta có duyên với chúng sanh, chúng ta nói thì chúng sanh liền nghe vậy thì tại sao chúng ta không khiến họ có thể quay đầu? Chúng ta đừng bao giờ đợi đến khi vãng sanh thì mới phát tâm độ sanh. Nhà Phật nói: **“Chúng ta phải phát tâm từ nơi nhân địa”**. Từ ngay lúc chúng ta tu hành.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, có cần thiết đến thế giới Tây Phương Cực Lạc gặp Phật A Di Đà hay không?”*.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nhất định phải gặp Phật A Di Đà, chúng ta nhất định phải đến thế giới Tây Phương Cực Lạc. A Di Đà Phật và thế giới Tây Phương khẳng định là có thật. Cuối đời nhà Minh, đầu đời nhà Thanh, Đại sư Ngẫu Ích có biệt hiệu Tây Hữu Đạo Nhân, Ngài nói: “Thế giới Cực Lạc đích thực là có, A Di Đà Phật đích thực là có”. Chúng ta phải khẳng định thế giới Tây Phương Cực Lạc và thế giới của chúng ta chỉ là khác nhau về không gian duy thứ. Thế giới Cực Lạc ở tầng duy thứ rất cao, có thể đột phá tất cả những tầng không gian duy thứ khác. Cho nên Thế Tôn tán thán A Di Đà Phật là Quang Trung Cực Tôn, Phật Trung Chi Vương. Đây là tán thán trí tuệ, năng lực của A Di Đà Phật, có thể đột phá toàn thể các không gian duy thứ. Phật trung chi vương là tán thán đức hạnh của Ngài. Chư Phật Bồ Tát thị hiện ở thế gian, chú tâm đến nguyên tắc, những việc mà xã hội, chúng sanh đang cần để đưa ra phương pháp cứu giúp, giải quyết được những vấn đề nan giải để chúng sanh chân thật có được lợi ích. Xã hội ngày nay xảy ra những nguy nan rất nghiêm trọng, đây là do giáo dục đã thất bại”**.

A Di Đà Phật là vua trong các Phật. Nếu chúng ta gặp Phật A Di Đà thì chúng ta chắc chắn sẽ đủ năng lực độ chúng sanh. A Di Đà Phật và chúng ta ở không gian duy thứ khác nhau. Điều này giống như, chúng ta ở Việt Nam bây giờ là hơn 5h sáng, ở Mỹ bây giờ là khoảng 6h tối. Chúng ta ở cõi người, chúng sanh ở tầng không gian khác cũng đang tồn tại. Bồ Tát Bất Thối ở thế giới Tây Phương Cực Lạc có thể đột phá được các tầng không gian duy thứ khác thấp hơn. Các Ngài đến và đi một cách tự tại. Các Ngài muốn đến không gian nào độ chúng sanh thì các Ngài tự tại đến, các Ngài có thể dùng thân người, thân súc sanh để độ chúng sanh. Tầng không gian thấp hơn chúng ta là cõi Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh. Năm xưa Phật thị hiện thành Phật, trong xã hội hiện đại, các Ngài thị hiện ở các thân phận để có thể gần gũi chúng sanh. Hòa Thượng đã bốn ba nhiều nơi trên thế giới, Ngài nhận thấy giáo dục gia đình, giáo dục xã hội, giáo dục tôn giáo đã bị thất bại.

Hòa Thượng nói: **“Thế giới ngày trước có thể duy trì một mảng tường hòa, ngày nay, chúng ta không còn thấy xã hội là một mảng tường hòa, con người thường làm tổn hại nhau. Người trên toàn thế giới đã xem thường đối với giáo dục luân lý đạo đức nhưng người của đất nước chúng ta vẫn xem trọng. Trên lời tựa của “Kinh Thập**

Thiện Nghiệp Đạo” nói chỉ cần 1/10 số người có thể tiếp cận giáo dục tốt đẹp thì số người của 9/10 kia sẽ được nương vào. Số người của đất nước chúng ta là 1/5 của thế giới, trong 1/5 này có phân nửa người được tiếp xúc giáo dục của Nho giáo, của Phật giáo thì thế giới sẽ được nương nhờ”.

Ngày trước, khi tôi ở sân bay, tôi nhìn thấy một chị lao công đẩy xe lau nền nhà, chị vô tình làm đổ chai nước, một người thanh niên mắng chửi chị thậm tệ. Ban đầu, tôi cảm thấy khó chịu, nhưng sau đó, tôi nghĩ rằng, chẳng qua là họ không được dạy. Trong xã hội ngày nay, nhiều người có đời sống dư giả nhưng không có tình người, xem thường người khác. Tôi đã từng xem một video, trong đó có một người đóng giả làm người ăn xin, người đó cầm theo một chiếc hộp, trong chiếc hộp đó có để một cọc tiền. Khi người ăn xin đi xin tiền, có người bê chậu nước bắn đuổi người ăn xin đi, sau đó, có một người phụ nữ đưa người ăn xin một túi bánh, anh ta cảm ơn và đưa cho bà chiếc hộp, khi nhìn thấy cọc tiền ở trong đó người phụ nữ đã quỳ xuống khóc. Những người làm video này muốn tìm hiểu xem, ngày nay người với người có đối xử với nhau bằng tình người hay không.

Hòa Thượng nói: ***“Phật Bồ Tát ứng hóa ở thế gian đều phải tuân thủ quy tắc đó là giải quyết những vấn đề cần thiết mà xã hội hiện đại đang gặp”.*** Bồ Tát đến thế gian không thể làm tùy tiện, không áp theo khuôn mẫu mà là tùy thuận chúng sanh.

Ngày nay, mọi người đang gặp vấn đề về giáo dục con trẻ. Gần đây, Bác thủ tướng đã nói, cần xem trọng giáo dục mầm non, các Thầy Cô giáo mầm non đang rất vất vả, các Bố Mẹ dạy một đứa trẻ còn khó, các cô giáo phải dạy mấy chục đứa trẻ. Ngày trước, trong một kỳ họp của Liên Hiệp Quốc, Hòa Thượng cũng đưa ra vấn đề này, những đại biểu tham gia cuộc họp nói, lời của Hòa Thượng nói rất hay nhưng đó chỉ là ý tưởng. Sau đó, Hòa Thượng đã tiến hành làm giáo dục và làm rất thành công.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta tử tử xem trẻ nhỏ của thời hiện đại, trẻ 3 tuổi, 4 tuổi đều xem tivi, chơi điện tử. Trong phòng khách có tivi lớn, trong phòng ngủ có tivi nhỏ, nếu Cha Mẹ muốn xem tiết mục mà không giống tiết mục của chúng, Cha Mẹ bảo chúng đi vào phòng xem tivi nhỏ thì chúng sẽ nói, người lớn xem tivi nhỏ, người nhỏ xem tivi lớn. Con trẻ có tư tưởng, lời nói này là do trong mắt chúng không có người lớn. Lời nói này khiến chúng ta chấn động, nếu khi chúng lớn thì chúng ta sẽ phải làm sao? Đây là do việc xem thường giáo dục luân lý. Vấn đề này nếu như hiện tại mà không xem trọng, không nỗ lực cứu vãn thì hai mươi, ba mươi năm sau, thế giới này không thể cứu được”.***

Hòa Thượng đã giảng bài này cách đây hơn 40 năm. May mắn là hơn 10 năm qua, chúng ta cũng đã ý thức đến việc làm giáo dục. Những người đang làm giáo dục phải biết đây là sứ mạng, chúng ta phải xem trọng sứ mạng này. Đây chính là chúng ta phát tâm Bồ Đề. Mười năm qua, nếu chúng ta không nỗ lực thì rất nhiều con trẻ không được tiếp nhận chuẩn mực mà người xưa đã dạy.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Nội dung trên tivi đều là sát, đạo, dâm, vọng trong đầu của chúng sanh trên thế giới là những thứ này. Trong đầu chỉ có những thứ này vậy thì có thể được hay sao! Mọi người đều tạo ác nghiệp, ác nghiệp ngày càng thêm lớn vậy thì quả báo không thể tính được”**.

Trong xã hội hiện đại, chiến tranh, thiên tai, bão lũ diễn ra khắp nơi. Tại làng Nủ, lũ lụt đã khiến nhiều người mất, khung cảnh rất tang thương. Gần đây, ở Mỹ cũng xảy ra lũ lụt, hơn 100 người đã mất. Một đồng tu của chúng ta nói, nhà họ bị cây đổ làm sập phòng ngủ, may mắn là khi đó cô không ở nhà. Những đất nước hiện đại, có hệ thống cảnh báo sớm rất tốt nhưng cũng rất nhiều người thiệt mạng thiên tai. Ở nước ta, sau khi lũ lụt xảy ra thì lở đất lại diễn ra khắp nơi, có người Youtuber đang quay video để cảnh báo thì bị đất lở vùi lấp.

Hòa Thượng nói: **“Đây là do nghiệp lực của chúng sanh chiêu cảm”**. Chúng sanh không biết được: **“Trồng nhân thiện nhận quả thiện, trồng nhân ác nhất định gặp quả ác”**. Ngày nay, chúng ta chỉ cần làm ra một việc tốt thì phước báu nhận được nhiều hơn người xưa hàng chục lần”. Chúng ta luôn nghĩ đến sát, đạo, dâm, vọng thì thế giới không thể tốt. Người xưa ai cũng làm việc tốt nên đó không phải là việc hiếm. Vừa qua, người của chúng ta lên Yên Bái sửa chữa một ngôi trường, sau khoảng 12 giờ thì ngôi trường đã có điện trở lại. Mọi người cảm thấy người của chúng ta phi thường nhưng ở nơi đâu, người của chúng ta cũng làm việc như vậy. Ngày nay, nếu chúng ta làm ra được tấm gương tốt thì công đức lớn gấp hàng chục lần người xưa. Ở thế giới Ta Bà tu hành 1 ngày bằng ở thế giới Tây Phương tu hành cả trăm năm. Ở thế giới Ta Bà này chúng ta làm ra một việc tốt không dễ dàng. Thế giới Cực Lạc xung quanh đều là “chư thượng thiện nhân câu hội nhất xứ”, xung quanh đều là Bồ Tát, chúng ta làm việc tốt sẽ không có chướng ngại, ở thế giới Ta Bà chúng ta muốn làm việc tốt cũng vô cùng nhiều chướng ngại.

Hòa Thượng nói: **“Người thông minh, người có trí tuệ phải biết tu phước, phải có năng lực, trí tuệ phân biệt thiện ác. Phàm là lợi ích tất cả chúng sanh, giúp xã hội an định, thế giới hòa bình đây là thiện. Chúng ta vì lợi ích chính mình, đoàn thể mình mà lừa gạt, tổn hại người khác thì đây là ác. Quả báo ác này chính là tam đồ Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh”**. Cho nên người thế gian mà đọc sách Thánh Hiền, tiếp nhận được giáo dục tốt đẹp thì nhất định sẽ khắc phục được phiền não, tập khí, dục vọng của chính mình, chân thật phát tâm lợi ích chúng sanh.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!